

ГЛАВА 8.

1 А Иисусъ отиде на горъ-тѣ Елеонскѣ. **(2)** И на зарань-тѣ дойде пакъ въ храмъ-тѣ и всичкы-тѣ народъ идише при него; и сѣдихъ та гы **3** учаше. И доведохъ книжници-тѣ и Фарисеи-тѣ при него седихъ женихъ хванялъ въ прѣлюбодѣй-**4** ство, и като ѹкъ поставихъ на срѣдъ, Казуватъ му: Учителю, тая жена бы хванялъ въ само-**5** то дѣло като прѣлюбодѣйствуваше. А въ законы-**6** тѣ Моисей повелъ намъ, които съ таквымъ съ камъніе да гы убивамы; ты какво казувашъ?
6 И това казувахъ да го искушаватъ, за да имать да го обвиняватъ. А Иисусъ ся наведе долу, и **7** пишѣше съ прѣстъ на земїжъ-тѣ. И като по-**8** стоянствувахъ да го пытатъ, исправи ся и ре-**9** че имъ: Който отъ васъ е безгрѣшенъ, той първъ да хвирли камънъ на неїхъ. И пакъ ся на-**10** веде долу и пишѣше на земїжъ-тѣ. А тѣ като чухъ това, и отъ съвѣсть изобличавани, изль-**11** звахъ си единъ по единъ, като наченялъ отъ стары-тѣ до най сетны-тѣ; и останъ Иисусъ **12** самъ си и жена-та стояща насрѣдъ. И когато си исправи Иисусъ, и не видѣ никого осѣдиши же-**13** нѣ-тѣ, рече и: Жено, дѣ съ онѣзи които тя обвинивахъ? не тя ли осѣди никой? И тя рече:
14 Никой, Господи. И Иисусъ и рече: Нито азъ тя осѣждамъ; иди си, и отъ сега не согрѣша-
15 вай вече.
12 И пакъ говоряше Иисусъ народу и казуваше:
 Азъ съмъ видѣлина на свѣтъ-тѣ; който ми слѣ-**13** дува, нѣма да ходи въ тьминицѣ; но ще има видѣлини-тѣ на животъ-тѣ. А Фарисеи-тѣ му ре-**14** кохъ: Ты самъ си за себе си свидѣтелству-**15** вашъ? твое-то свидѣтелство не е истинско. От-**16** говори Иисусъ и рече имъ: Ако и да свидѣ-**17** телствувашъ азъ самъ за себе си, свидѣтелство-**18** то ми е истинно; защото знаѣшъ отъ дѣ съмъ до-**19** шелъ, и кѫдѣ отивамъ; а вы не знаете отъ кѫ-**20** дѣ идѫ и на кѫдѣ отхождамъ. Вы сѣдите пътъ-**21** скы, азъ не сѣдѫ никого. Но ако и да сѣдѫ,